

Arrest

nr. 59 051 van 31 maart 2011

in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 7 juli 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 juni 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 27 januari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 februari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat S. MICHOLT verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Blijkens de bestreden beslissing luidt het asielrelaas als volgt:

'U verklaart een Georgisch staatsburger van Georgische origine te zijn, geboren in Gali, Abkhazië. Naar aanleiding van het gewapend conflict tussen Abkhazië en Georgië vluchtte u in 1993 naar Tbilisi, waar u de status van IDP (internally displaced person) kreeg.

In 2008 leerde u zo Ioseb Pavliashvili (OV 5.779.372) kennen, die naar aanleiding van de oorlog in Zuid-Ossetië dat jaar naar Tbilisi was gevlucht.

In december 2009 werd u door Ioseb, die in een notenfabriek werkte, gecontacteerd met de vraag of u noten kon leveren voor een bedrag van 50.000 dollar omdat het bedrijf problemen had met de bevoorrading. U had nog een oom die in Gali woonde en u kon helpen bij het bijeenbrengen van een dergelijke hoeveelheid noten. Nadat u zich ervan verzekerd had dat u de gevraagde hoeveelheid noten kon leveren, kwam Ioseb rond 25 januari 2010 naar Zugdidi om u het geld te overhandigen. Hierna begon u met de hulp van uw oom noten op te kopen bij verschillende telers. Op 7 februari vielen 's avonds gewapende en gemaskerde mannen binnen bij uw oom. Omdat u zich in een andere kamer bevond, kon u vluchten. Tijdens uw vlucht hoorde u enkele schoten. Uw oom werd gedood.

U vluchtte te voet naar Zugdidi. Van daaruit vertrok u in de nacht van 8 op 9 februari terug naar Tbilisi. U vertelde Ioseb wat er was gebeurd in Gali. Jullie besloten om de situatie uit te leggen aan de twee eigenaars van de fabriek die jullie het geld hadden gegeven. Zij geloofden jullie verhaal echter niet en dreigden ermee jullie te doden indien jullie het geld niet binnen de week terug zouden geven.

Na deze ontmoeting vertrok u onmiddellijk. U liet een bericht achter voor uw gezin dat zij binnen de week het appartement moesten verlaten.

Via Batumi verliet u samen met Ioseb het land rond 10 februari 2010. U nam de bus naar Istanbul, Turkije, waar u verbleef tot 19 februari. Een kennis genaamd Youssouf regelde uw vertrek naar België. Hij bracht u naar de grens met Bulgarije, dewelke u clandestien overstak. Youssouf wachtte u op en bracht jullie vervolgens naar Dortmund, Duitsland. Jullie reisden vervolgens per bus naar België, waar u aankwam op 22 februari 2010 aankwam en een dag later asiel aanvraagde.

Ter staving van uw identiteit en asielrelaas legt u de volgende documenten neer: een faxkopie van uw identiteitskaart en tijdelijk identiteitsbewijs afgeleverd door de Abkhazische autoriteiten, uw vluchtelingenkaart, uw diploma, een attest dat u gewerkt hebt voor het Ministerie van Binnenlandse Zaken, een onderscheiding van dit Ministerie voor geleverd werk, een aanbevelingsbrief van uw voormalige werkgever, uw curriculum vitae, een werkpaspoort van het bedrijf BTC en een certificaat van een SSOW-cursus.'

Verzoeker betwist deze beschrijving niet.

1.2. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

'U verklaarde Georgië verlaten te hebben omwille van de bedreigingen die tegenover u en Ioseb Pavliashvili werden geuit door de bedrijfsleiders van een notenfabriek in Tbilisi. (CGVS d.d.04/05/2010, p.13)

Uw zakenpartner, Ioseb Pavliashvili, vroeg om dezelfde redenen asiel aan bij de Belgische asielinstanties.

Uit uw verklaringen blijkt dat u geen enkele poging hebt ondernomen om met betrekking tot de bedreigingen van de bedrijfsleiders de bescherming van de autoriteiten te bekomen.

U ging niet naar de politie en liet zelfs na om juridisch advies in te winnen. (CGVS, p.19, 20)

Dat u niet verwachtte om ergens hulp te krijgen kan bezwaarlijk volstaan als reden om zelfs geen poging te ondernemen om bescherming te bekomen van de autoriteiten.

U verklaarde dat het nutteloos zou zijn geweest om naar de Georgische politie te gaan. Zij zijn niet actief in Abkhazië en volgens Ioseb werden de bedrijfsleiders gesteund door de gouverneur zodat de politie u evenmin kon beschermen. (CGVS, p.19) Wat betreft dit laatste dient vooreerst opgemerkt te worden dat u dit slechts uit de tweede hand vernomen hebt en enkel op basis van de inschatting van een derde, Ioseb, nagelaten hebt om zelf enig initiatief te ondernemen om bescherming te bekomen.

Uit uw verklaringen blijkt bovendien dat u met betrekking tot de door u verklaarde onmogelijkheid om bescherming te bekomen tegen de bedrijfsleiders slechts in zeer beperkte mate op de hoogte bent van cruciale elementen.

De bedrijfsleiders werden volgens Ioseb gesteund door de gouverneur. U kon echter niet zeggen welke banden zij in dit geval met elkaar onderhielden. U stelde dat u de details niet kende en dat Ioseb u enkel vertelde dat de bedrijfsleiders beschermd werden. Bovendien wist u niet wie de eigenaar was van de fabriek en zou alleen Ioseb dit geweten hebben. (CGVS, p.19)

Van een persoon in uw situatie mag verwacht worden dat hij een persoonlijke en zo accuraat mogelijk inschatting tracht te maken van de mogelijkheden op bescherming door de Georgische autoriteiten. De banden tussen de privépersonen die u bedreigden en de Georgische overheid zijn hierbij van cruciaal belang.

Bijgevolg mag redelijkerwijze van u verwacht worden dat u ook de "details" met Ioseb zou hebben besproken indien u werkelijk een gegronde vrees voor vervolging koesterde.

Bovendien hebt u op geen enkel moment de hulp ingeroepen van de autoriteiten in Abkhazië, hoewel er niet enkel sprake was van diefstal maar ook van moord.

U verklaarde dat dit nutteloos zou zijn aangezien de lokale politiechef nauwe banden heeft met de vermeende daders. (CGVS, p.19-20) U hebt echter eveneens nagelaten om een andere instantie te contacteren, en dit terwijl u een vermoeden had wie de daders waren. (CGVS, p.20)

Gelet op het feit dat u het geld van de bedrijfsleiders verloor bij de moord op uw oom, en uw vrees om gedood te worden voortkomt uit het feit dat u dit geld niet zou kunnen terugbetalen, mag redelijkerwijze verwacht worden dat u alvast een poging ondernomen zou hebben om via de autoriteiten de daders te vinden en eventueel (een deel van) het geld te recupereren.

Hierbij dient nog vastgesteld te worden dat u geen enkel bewijs ter staving van uw asielrelaas, noch van uw problemen met de bedrijfsleiders, noch van de diefstal en moord op uw oom aanbrengt.

Voorts werd met betrekking tot de feiten die zich afspeelden na uw vertrek uit Georgië een manifest gebrek aan interesse van uwentwege vastgesteld.

U verklaarde dat Ioseb tegen u had verteld dat er naar jullie geïnformeerd was bij zijn familie na jullie vertrek. U wist echter niet wanneer dit was gebeurd, noch bij wie zij langs geweest waren en waar deze familieleden woonden.

Wederom stelde u dat jullie niet over de details spraken. (CGVS, p.22)

Aangezien dit incident het enige is dat er na uw vertrek nog gebeurd is met betrekking tot uw problemen (CGVS, p.22) mag redelijkerwijze worden verwacht dat u zich verder zou informeren, bij Ioseb of derden.

Uw gebrek aan kennis met betrekking tot deze zaken en uw gebrek aan initiatief om hieromtrent meer te weten te komen is niet geloofwaardig te noemen indien u werkelijk een gegronde vrees voor vervolging zou koesteren.

Ten slotte dient nog opgemerkt te worden dat er enkele tegenstrijdigheden en inconsistenties in de opeenvolgende verklaringen van u en uw zakenpartner vastgesteld werden.

U verklaarde voor het Commissariaat-generaal dat u na 14 januari 2010 naar Abkhazië ging om te kijken of het mogelijk was om een grote hoeveelheid noten te kopen. Twee of drie dagen later zou u teruggekeerd zijn naar Tbilisi en Ioseb tijdens een persoonlijk gesprek gemeld hebben dat u een dergelijke hoeveelheid noten kon leveren. U stelde uitdrukkelijk dat u dit niet meldde over de telefoon. (CGVS, p.14)

Ioseb stelde echter dat u eind december 2009 al vertrok naar Abkhazië en hem van aan de Abkhazisch-Georgische grens belde om te zeggen dat hij u het geld kon brengen. (Ioseb Pavliashvili - CGVS, p.10) Hiermee geconfronteerd verklaarde u dan weer dat u reeds in december 2009 wist dat u de noten kon leveren, en dat u er in januari naartoe ging om de zaak te starten. (CGVS, p.21)

De geloofwaardigheid hiervan wordt echter ernstig ondermijnd door de verklaring van Ioseb als zouden hij en de andere werknemers pas in januari 2010 op de hoogte zijn gebracht van het feit dat de fabriek stilgelegd zou worden omwille van het tekort. Ioseb zou slechts op dat ogenblik aan de fabrieksleiding hebben gemeld dat hij u kende en dat hij u zou kunnen vragen om grote hoeveelheden noten te gaan kopen in Abkhazië. (Ioseb Pavliashvili - CGVS, p.9-10)

Daarenboven werd er een inconsistentie teruggevonden in uw verklaringen met betrekking tot de dag dat jullie bedreigd werd door de twee bedrijfsleiders.

U stelde dat dit gebeurde op 9 of 10 februari 2010 en dat jullie dezelfde dag nog Georgië verlieten. (CGVS, p.22) Voor de Dienst Vreemdelingenzaken plaatste u deze ontmoeting eveneens op 10 februari. (vragenlijst CGVS, vraag 5) Voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u echter pas op 11 februari 2010 Georgië te hebben verlaten (DVZ, rubriek 34), i.e. de dag na de ontmoeting.

Hiermee geconfronteerd bleef u erbij dat u Georgië verliet op de dag van de ontmoeting. (CGVS, p.22)

Uw verklaringen als zou u op dezelfde dag van de ontmoeting Georgië nog verlaten hebben is eveneens inconsistent met de verklaringen van Ioseb. Die verklaarde immers dat jullie de bedrijfsleiders ontmoetten op 9 februari 2010, maar het land pas verlieten een dag later, op 10 februari. (Ioseb Pavliashvili - CGVS, p.5, 11)

Deze vaststellingen betreffen de kern van uw asielrelaas, met name het inkopen van de noten en de problemen die u gekend zou hebben met de twee bedrijfsleiders toen dit mislukt was. Zij ondermijnen bijgevolg de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Bijgevolg kan op basis van uw verklaringen niet besloten worden tot het bestaan in uw hoofd van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u neergelegde documenten vermogen niet om bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Uw identiteitskaart, vluchtelingenkaart en forma 9 bevatten enkel gegevens betreffende uw identiteit en woonplaats die door mij op dit moment niet betwist worden. De overige door u neergelegde documenten betreffen uw academische en professionele carrière maar kunnen, gezien de afgiftedatum en opstellers, uw asielrelaas geenszins op objectieve wijze ondersteunen.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat ook inzake de asielaanvraag van Ioseb Pavliashvili door mij een weigeringsbeslissing werd genomen.'

1.3. De commissaris-generaal weigert van verzoeker de erkenning van de status van vluchteling en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker roept in zijn verzoekschrift van 7 juli 2010 een gebrekkige motivering in van de bestreden beslissing.

Verzoeker stelt vast dat de commissaris-generaal niet twijfelt aan het feit dat hij uit de regio Abkhazië in Georgië komt, gelet op de documenten die hij voorlegt.

Daarenboven stelt verzoeker dat niet ontkend kan worden dat de regio Abkhazië momenteel af te rekenen heeft met gewapende rondtrekkende bendes; hij verwijst in dit opzicht naar het reisadvies voor Georgië op de website van het Ministerie van Buitenlandse Zaken van België.

Verzoeker verklaart dat zijn oom een dergelijke bende over de vloer heeft gehad, wat "onrechtstreeks aanleiding heeft gegeven voor de gegronde vrees voor zijn leven en de daardoor gedane asielaanvraag" (zie het verzoekschrift, p 2).

Verzoeker volhardt in het feit dat het nutteloos zou zijn geweest om naar de Georgische politie te stappen. Hij stelt dat hij dit uit zichzelf wist en zich daarvoor niet moest steunen op I. (...), zoals ten onrechte door de commissaris-generaal wordt gesteld.

Verzoeker legt uit dat de bedrijfsleiders van de notenfabriek "Samgori" in Tblisi worden gesteund door de gouverneur D. K. van de regio Qumo Qartli en dat bij de verkiezingen de bedrijfsleiders daarom belangrijke geldschietters van zijn kiescampagne zijn. Volgens verzoeker is het algemeen geweten in Georgië dat achter de schermen de gouverneur de touwtjes in handen heeft van deze notenfabriek.

Volgens verzoeker is deze gouverneur trouwens ook de vroegere secretaris-generaal van de "Verenigde Nationale Beweging" en de rechterhand van de huidige president Micheil Saakasjvili; de Politiecommissarissen van elke regio in Georgië zijn eveneens aangesloten bij de "Verenigde Nationale Beweging", waardoor het netwerk zich over heel Georgië uitstrekt.

Verzoeker stelt het niet eens te zijn met de commissaris-generaal wanneer deze stelt dat hij na zijn vertrek uit Georgië, een manifest gebrek aan interesse in zijn zaak vertoont.

Verzoeker verklaart dat hij na zijn vertrek uit zijn land, al verschillende malen contact heeft gehad met personen uit Georgië om te peilen naar de toestand aldaar; hij heeft om de twee weken telefonisch contact met zijn neef K. G. die in Abkhazië woont en hij heeft ook al telefonisch contact gehad met zijn vrouw en dochter D, die momenteel in Tblisi verblijven via een buurvrouw M. C.

Verzoeker voert aan dat zijn vrouw intussen ook al bedreigd is door handlangers van de bedrijfsleiders; ze hebben haar meegedeeld dat ze wachten op de terugkeer van haar man en dat ze intussen hun zoon -die in Turkije verblijft-, trachten te vermoorden.

Op de inconsistenties in zijn verhaal en dit van I.(...) antwoordt verzoeker dat hij bij zijn verklaringen blijft. Hij verduidelijkt dat hij zowel in december 2009 als in januari 2010, naar Abkhazië is gegaan om noten aan te kopen en in die periode veel telefonisch contact met I.(...) had. De mededeling dat hij een grote hoeveelheid noten kon leveren, gebeurde echter in persoon en niet per telefoon.

Verzoeker stelt dat I.(...) zich wat dit aspect betreft, vergist zal hebben.

Verzoeker verklaart dat de verklaring van I.(...) dat hij en de andere werknemers, pas in januari 2010 op de hoogte werden gebracht dat de fabriek stilgelegd zou worden omwille van het tekort aan noten, niet juist is; hij verklaart dat hij immers in december 2009 al de opdracht gekregen heeft om noten te kopen.

Wat betreft de in de bestreden beslissing weerhouden tegenstrijdigheid met betrekking tot de dag waarop ze bedreigd zijn, stelt verzoeker dat dit helemaal geen tegenstrijdigheid is.

De bedreiging gebeurde op 9 of 10 februari 2010; die dag zelf zijn ze nog naar Batumi gevlucht; dezelfde avond hebben ze de bus naar Istanbul genomen.

Toen ze onderweg waren, begon uiteraard een nieuwe dag zodat het volgens verzoeker een kwestie van interpretatie is of ze dezelfde dag nog vertrokken zijn; voor de ene persoon is de nacht nog dezelfde dag, voor de andere behoort de nacht al tot de volgende dag.

Verzoeker besluit dat de meeste verklaringen tussen hem en I.(...) niet tegenstrijdig zijn; indien er toch tegenstrijdige verklaringen zouden zijn, vraagt verzoeker een confrontatie met I.(...) om alles uit te klaren.

Hij besluit dat niet voldaan is aan de motiveringsverplichting en hij zodoende dient te worden erkend als vluchteling.

2.2. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de in artikel 57/6, eerste lid, 2° van de voormelde wet van 15 december 1980 bedoelde beslissingen, over volheid van bevoegdheid. Dit wil zeggen dat de Raad het geschil, in zijn geheel, aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter, in laatste aanleg, uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

2.3. Op de stelling van verzoeker dat *'het niet kan ontkend worden dat de regio Abkhazië momenteel af te rekenen heeft met rondtrekkende bendes'* en zijn verwijzing naar het reisadvies op de website van het Ministerie van Buitenlandse Zaken, antwoordt de Raad dat algemene beweringen als *"het niet kan ontkend worden dat..."* en een verwijzing naar een reisadvies -dat trouwens bestemd is voor reislustige Belgen en niet te beschouwen als een richtlijn voor de diensten belast met het onderzoek van asielaanvragen- geen dienstige elementen zijn tot staving van het individueel asielrelaas van verzoeker.

De Raad wijst er op dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de asielzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een asielzoeker mag worden verwacht dat hij of zij eerst alle mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land.

Artikel 48/5 van voormelde wet van 15 december 1980 stelt dat vervolging of ernstige schade kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:

"[...]

a) de Staat;

b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen;

c) niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat de actoren als bedoeld in a) en b), inclusief internationale organisaties, geen bescherming als bedoeld in § 2 kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade. [...]"

Aldus moet door verzoeker worden aangetoond dat de staat, noch partijen of internationale organisaties die de staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen, bescherming kunnen of willen bieden tegen de beweerde vervolging of ernstige schade.

De Raad stelt vast dat verzoeker -een volwassen man, geboren in 1966, en handelaar- geen enkele poging heeft ondernomen om tegen de bedreiging van de fabrieksleiders bescherming te bekomen van de autoriteiten van zijn land.

Hij ging niet naar de politie en won ook geen juridisch advies in (zie het verhoorverslag van 4 mei 2010, p. 19-20).

Zijn uitleg dat het nutteloos was om naar de politie te gaan omdat de politie volgens zijn vriend I.(...), bijgenaamd Soso (zie het verhoorblad, p. 13), niets kon doen omdat deze gesteund wordt door de gouverneur, wordt niet aangenomen (zie het verhoorblad, p. 19).

Inderdaad blijkt dat verzoeker de hulp van de politie niet inriep op inschatting van voormelde vriend, maar verzoeker liet ook na bescherming te zoeken bij andere -hogere- overheidsinstanties; noch vroeg hij juridische bijstand.

Zijn enkele bewering "Nee, ik verwachtte ook niet ergens geholpen te worden" op de vraag "U zocht geen hulp in Georgië, noch in Abkhazië?" (zie voormeld verhoorverslag, p.20) volstaat niet om aan te tonen dat verzoeker geen bescherming kon krijgen of dat de overheden daartoe onwillig waren.

Deze vaststelling volstaat om zijn asielaanvraag en vraag om subsidiaire bescherming af te wijzen.

De status van vluchteling als voorzien in artikel 48/3, als de subsidiaire beschermingsstatus als voorzien in artikel 48/4 van voormelde wet, worden niet toegekend.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig maart 2011 door:

dhr. M. BONTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

M. BONTE